

कर्मातीत अवस्थासम्म पुग्नको लागि नियन्त्रण शक्तिलाई बढाऊ, स्वराज्य अधिकारी बन

आज बापदादाले चारैतर्फका आफ्नो राज दुलारे, परमात्म स्नेही बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। यो परमात्म स्नेह वा परमात्म प्यार धेरै कम बच्चाहरूलाई मिल्छ। धेरै कम यस्ता भाग्यका अधिकारी बन्छन्। यस्ता भाग्यवान बच्चाहरूलाई देखेर बापदादा पनि हर्षित हुनुहुन्छ। राज दुलारे अर्थात् राजा बच्चा। त्यसैले आफूलाई राजा सम्झन्छौ ? नामै छ राजयोगी। त्यसैले राजयोगी अर्थात् राजा बच्चा। वर्तमान समय पनि राजा हौ र भविष्यमा पनि राजा हुन्छौ। आफ्नो डबल राज्य पद अनुभव गर्छौ हैन ? आफूले आफैँलाई हेर— म राजा हुँ ? स्वराज्य अधिकारी हुँ ? हरेक राज्य कारोबार गर्नेले तिम्रो आदेशमा कार्य गरिरहेका छन् ? राजाको विशेषता के हुन्छ, त्यो त थाहा छ हैन ? रूलिंग पावर (राज्य शक्ति) र कन्ट्रोलिंग पावर (नियन्त्रण शक्ति) दुवै पावर तिमीसँग छन् ? आफूले आफैँलाई सोध राज्य कारोबारी सदा कन्ट्रोलमा चलि रहेका छन् ?

बापदादाले आज बच्चाहरूको कन्ट्रोलिंग पावर, रूलिंग पावर चेक गरिरहनु भएको थियो, त्यसैले भन त के देख्नु भयो होला ? हरेकलाई थाहा त छ नि। बापदादाले देख्नु भयो— अहिले पनि अखण्ड राज्य अधिकार सबैको छैन। अखण्ड, बीच बीचमा खण्डित हुन्छ। किन ? सदा स्वराज्यको बदलामा पर-राज्य पनि खण्डित गरिदिन्छन्। पर-राज्यको निशानी हो— यी कर्मेन्द्रियहरू पराधीन हुन जान्छन्। मायाका राज्यको प्रभाव अर्थात् पराधीन बन्नु। वर्तमान समय केही त ठीक छन् तर धेरैजसो मायाको वर्तमान समयको विशेष प्रभावमा आउँछन्। जुन आदि अनादि संस्कार छन् त्यसको बीच-बीचमा मध्यको अर्थात् द्वापरदेखि अहिले अन्तसम्मको संस्कारको प्रभावमा आउँछन्। स्वको संस्कारले नै स्वराज्यलाई खण्डित गरिदिन्छ। त्यसमा पनि विशेष संस्कार व्यर्थ सोच्नु, व्यर्थ समय गुमाउनु र व्यर्थ बोली-चालीमा आउनु— चाहे सुन्नु, चाहे सुनाउनु। एकातर्फ व्यर्थको संस्कार, अर्कोतर्फ अलबेलापनको संस्कार भिन्न-भिन्न रोयल रूपमा स्वराज्यलाई खण्डित गरिदिन्छन्। कतिपय बच्चाहरूले भन्छन्— समय नजिक आइरहेको छ तर जुन संस्कार शुरूमा प्रकट थिएनन्, ती अहिले कहाँ-कहाँबाट प्रकट भइरहेका छन्। वायुमण्डलमा संस्कार अझै प्रकट भइरहेका छन्, यसको कारण के हो ? यो मायाको आक्रमणको एक साधन हो। मायाले यही तरिकाले आफ्नो बनाएर परमात्म मार्गबाट निराश बनाइदिन्छ। सोच्छन्— अहिलेसम्म पनि यस्तै हो भने थाहा छैन समानताको सफलता मिल्छ कि मिल्दैन ! कुनै न कुनै कुरामा जहाँ कमजोरी हुन्छ, त्यही कमजोरीको रूपमा मायाले निराश बनाउने कोसिस गर्छ। धेरै राम्रो चल्दा-चल्दै कुनै न कुनै कुरामा मायाले संस्कारमा आक्रमण गरेर, पुरानो संस्कार प्रकट गरिदिने रूप राखेर निराश बनाउने कोसिस गर्छ। अन्तिममा सबै संस्कार समाप्त हुनु नै छ, त्यसैले कहिले-कहिले बचेका संस्कार प्रकट हुन जान्छन्। बापदादाले तिमी सबै भाग्यवान् बच्चाहरूलाई इशारा दिइरहनु भएको छ— नडराऊ, मायाको चाललाई बुझ। आलस्य र व्यर्थ, यसमा नकारात्मक पनि आउँछ— यी दुवै कुरामा विशेष ध्यान देऊ। यो मायाको वर्तमान समयमा आक्रमण गर्ने साधन हो भन्ने कुरा बुझ।

बाबाको साथको अनुभव, कम्बाइण्डपनको अनुभव प्रकट गर। यस्तो होइन— बाबा त मेरै हुनुहुन्छ, साथमा हुनुहुन्छ नै। साथको प्राकृतिकल अनुभव इमर्ज हुनुपर्छ। त्यसपछि यो मायाको आक्रमण, आक्रमण हुने छैन, मायाले हार खान्छ। यो मायाको हार हो, आक्रमण होइन। केवल नडराऊ, के हुन गयो, किन हुन गयो ! हिम्मत राख, बाबाको साथलाई स्मृतिमा राख। चेक गर— बाबाको साथ छ ?

२०७२ पौष १२ आइतबार २७-१२-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १५.०३.९९ मधुवन

साथको अनुभव मर्ज भएको त छैन ? ज्ञान छ— बाबा साथ हुनुहुन्छ, ज्ञानको साथ-साथै बाबाको शक्ति कुन हो ? सर्वशक्तिमान् सत्ता हुनुहुन्छ त्यसैले सर्व शक्तिहरूको पावर प्रत्यक्ष रूपमा अनुभव गर । यसलाई भनिन्छ बाबाको साथको अनुभव हुनु । अलबेला नबन— बाबा सिवाए अरू छ नै को, बाबा त हुनुहुन्छ नै । जब बाबा नै हुनुहुन्छ भने त्यो शक्ति छ ? जसरी दुनियाँलाई भन्छौ— यदि परमात्मा व्यापक हुनुहुन्छ भने परमात्म गुण अनुभव हुनुपर्ने, देखिनु पर्ने । त्यसैले बापदादाले पनि तिमीलाई सोधिरहनु भएको छ— यदि बाबाको साथ छ, कम्बाइण्ड छ भने त्यो शक्ति हर कर्ममा अनुभव हुन्छ ? अरूलाई पनि अनुभव हुन्छ ? के सम्झन्छौ ? डबल विदेशी के सम्झन्छौ ? शक्ति छ ? सदा छ ? पहिलो प्रश्नमा त सबैले छ भन्छन् । फेरि जब दोस्रो प्रश्न आउँछ, सदा छ ? अनि सोचमा पर्छन् । त्यसैले अखण्ड त भएन नि ! तिमी ललकार के गर्छौ ? अखण्ड राज्य स्थापना गरिरहेका छौ वा खण्डित राज्य स्थापना गरिरहेका छौ ? के गरिरहेका छौ ? अखण्ड छ नि ! टीचर्स भन अखण्ड छ ? त्यसैले अब चेक गर अखण्ड स्वराज्य छ ? राज्य अर्थात् प्रारब्ध सदाको लिनु छ वा बीच-बीचमा कट भएमा कुनै हर्जा छैन ? यस्तो चाहन्छौ ? लिनमा त सदा चाहियो अनि पुरुषार्थमा कहिले-कहिले चल्छ, यस्तो ?

विदेशीहरूलाई भनेको थिएँ नि— आफ्नो जीवनको डिक्शनरीबाट समटाइम र समथिंग शब्द निकालिदेऊ । अब समटाइम समाप्त भयो ? जयन्तीले भन । रिजल्ट दिन्छौ हैन । त्यसोभए समटाइम समाप्त भयो ? जसले सम्झन्छन्, समटाइम शब्द सदाको लागि समाप्त भयो, उनीहरूले हात उठाऊ । समाप्त भयो वा समाप्त हुनेछ ? पूरा हात उठाऊ । वतनको टी.भी. मा त तिम्रो हात आयो, यहाँको टी.भी. मा सबैको आउँदैन । यो कलियुगी टी.भी. हो नि, वहाँ जादूको टी.भी. छ त्यसैले आउँछ । धेरै राम्रो फेरि पनि धेरैले उठायौ, उनीहरूलाई सदा कालको बधाई छ । अब भारतवासी जसको प्राक्टिकलमा सदाकाल स्वराज्य छ, सबै कर्मेन्द्रियहरू ल एण्ड अर्डरमा (नियम र आज्ञा अनुसार) छन्, उनीहरूले हात उठाऊ । पक्का हात उठाऊ, कच्चा होइन । सदा याद राख— सभामा हात उठाएका छौ । फेरि बापदादालाई कुरा धेरै राम्रो-राम्रो सुनाउँछन् । भन्छन्— बाबा हजुरलाई थाहै छ नि, कहिले-कहिले त माया आइहाल्छ नि ! आफ्नो हातको लाज राख । राम्रो छ । फेरि पनि हिम्मत राखेका छौ त्यसैले हिम्मत नहार । हिम्मतमाथि बापदादाको मदत अवश्य हुन्छ ।

आज बापदादाले देख्नु भयो— वर्तमान समय अनुसार आफूमाथि, हर कर्मेन्द्रियहरूमाथि अर्थात् स्वयंप्रति जुन नियन्त्रण शक्ति हुनु पर्छ त्यो कम छ, त्यो अभै धेरै हुनुपर्छ । बापदादा बच्चाहरूको कुराकानी सुनेर मुस्कुराइरहनु भएको थियो, बच्चाहरूले भन्छन्— शक्तिशाली याद चार घण्टा हुँदैन । बापदादाले ८ घण्टाबाट ४ घण्टा गर्नु भयो अनि बच्चाहरूले भन्छन्— २ घण्टा ठीक छ । त्यसोभए भन— नियन्त्रण शक्ति भयो ? अहिलेदेखि यो अभ्यास भएन भने समयमा पास विद अनर, राज्य अधिकारी कसरी बन्न सक्छौ ! बन्नु त छ नि ? बच्चाहरू हाँस्छन् । आज बापदादाले बच्चाहरूको कुरा धेरै सुन्नु भएको छ । बापदादालाई पनि हसाउँछन् अनि भन्छन्— ट्रफिक कन्ट्रोल ३ मिनेट हुँदैन, शरीरको कन्ट्रोल हुन्छ, उभिन्छौ, नाम हो मनको कन्ट्रोल गर्ने तर मनको कन्ट्रोल कहिले हुन्छ, कहिले हुँदैन पनि । कारण के हो ? नियन्त्रण शक्तिको कमी । यसलाई अब अभै बढाउनु छ । आदेश देऊ, जस्तो हातलाई माथि उठाउन चाहेमा उठाउँछौ नि । भाँचिएको छैन भने उठाउँछौ नि ! त्यस्तै मन, यो सूक्ष्म शक्ति नियन्त्रणमा आउनुपर्छ । ल्याउनु नै छ । आदेश देऊ— स्टप, रोकियोस् । सेवाको कुरा सोच्दा सेवामा लागोस् । परमधाममा जाऊँ भन्दा परमधाम गइहालोस् । सूक्ष्मवतनमा जाऊँ भन्दा सेकेण्डमा

२०७२ पौष १२ आइतबार २७-१२-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १५.०३.९९ मधुवन गइहालोस् । जे सोच्छौ त्यो आदेश अनुसार होस् । अब यस शक्तिलाई बढाऊ । सानोतिनो संस्कारहरूमा, युद्धमा समय नगुमाऊ, आज यो संस्कारलाई भगायो, भोलि त्यसलाई भगायो । नियन्त्रण शक्ति धारण गर्नु भने अलग-अलग संस्कारमा टाइम लगाउनु पर्दैन । सोच्नु हुँदैन, बोल्नु हुँदैन, गर्नु हुँदैन । स्टप भन्दा स्टप होस् । यही हो कर्मातीत अवस्थासम्म पुग्ने विधि । कर्मातीत बन्नु छ हैन ? बापदादाले पनि भन्नुहुन्छ— तिमीलाई नै बन्नु छ । अरू कोही आउने छैन, तिमी नै हो । तिमीलाई नै साथमा लिएर जान्छु, तर कर्मातीतलाई मात्र लिएर जान्छु । साथ जान्छौ वा पछाडि-पछाडि आउँछौ ? (साथ चल्छौ) यो त धेरै राम्रो भन्यौ । साथ चल्छौ, हिसाब चुक्ता गर्छौ ? यसमा हुन्छ हजुर भनेनौ । कर्मातीत बनेर साथ जान्छौ हैन । साथ जानु अर्थात् साथी बनेर जानु । जोडी त राम्रो हुनुपर्छ वा अग्लो र होचो ? समान चाहियो नि ! कर्मातीत बन्नु नै छ । त्यसोभए के गर्ने ? अब आफ्नो राज्य राम्रोसँग सम्हाल । सधैं आफ्नो दरबार लगाऊ । राज्य अधिकारी हौ नि ! त्यसैले आफ्नो दरबार लगाऊ, कर्मचारीहरूसँग हालचाल सोध । चेक गर— आदेश अनुसार छन् ? ब्रह्मा बाबाले पनि सधैं दरबार लगाउनु भयो । कापी छ हैन ? यिनलाई बताऊ, देखाऊ । ब्रह्मा बाबाले पनि मेहनत गर्नुभयो । सधैं दरबार लगाउनुभयो त्यसैले कर्मातीत बन्नु भयो । त्यसोभए अब कति समय चाहिन्छ ? वा सदा तयार छौ ? यस अवस्थाद्वारा सेवा पनि फास्ट हुन्छ । किन ? एकै समयमा मनसा शक्तिशाली, वाचा शक्तिशाली, सम्बन्ध-सम्पर्कमा चलन र चेहरा शक्तिशाली । एकै समयमा तीनै सेवामा धेरै तीव्र रिजल्ट निकाल्छ । यस्तो नसम्भ— यस साधनामा सेवा कम हुन्छ । हुँदैन । सफलता सहज अनुभव हुन्छ । अरू सबै जो पनि सेवाका निमित्त छन् यदि सँगठित रूपमा यस्तो स्थिति बनायौ भने मेहनत कम र सफलता धेरै हुन्छ । त्यसैले विशेष ध्यान नियन्त्रण शक्तिलाई बढाऊ । संकल्प, समय, संस्कार सबैमाथि नियन्त्रण होस् । धेरै पटक बापदादाले भन्नु भएको छ— तिमीहरू सबै राजा हौ । जब चाह्यो, जस्तो चाह्यो, जहाँ चाह्यो, जति समय चाह्यो— यस्तो मन बुद्धि नियम र आज्ञा अनुसार होस् । तिमीले भन्छौ गर्नु हुँदैन, फेरि पनि भइरहेको छ, गरिरहेका छौ भने यो नियम र आज्ञा अनुसार भएन । त्यसैले स्वराज्य अधिकारीले आफ्नो राज्यलाई सदा प्रत्यक्ष स्वरूपमा ल्याऊ । ल्याउनु छ हैन ? ल्याइ पनि रहेका छौ तर बापदादाले भन्नुभयो नि— ‘सदा’ शब्द जोड । बापदादा अब लास्टमा आउनुहुन्छ, अब एक पटक बाँकी छ । अब आउने पालोमा रिजल्ट सोध्नेछु । १५ दिन बाँकी छ नि । त्यसैले १५ दिनमा केही त देखाउँछौ वा देखाउँदैनौ ? टीचर्सले भन, १५ दिनमा रिजल्ट हुन्छ ?

मधुवन निवासीले १५ दिनमा रिजल्ट देखाउँछौ । अहिले नै भन— हुन्छ वा हुँदैन ! अहिले हात उठाऊ । (सबैले हात उठाए) आफ्नो हातको लाज राख । जसले सम्झिन्छन् कोसिस गर्छौ, यस्ता कोसिस गर्नेले हात उठाऊ । ज्ञान सरोवर, शान्तिवनवाला उठ । (बापदादाले मधुवन, ज्ञानसरोवर, शान्तिवनको मुख्य निमित्त भाइ बहिनीहरूलाई सम्मुख बोलाउनु भयो)

बापदादाले त तिमीहरू सबैको साक्षात्कार गराउनको लागि बोलाउनु भएको हो । तिमीहरूलाई देखेर सबै खुशी हुन्छन् । अब बापदादाले के चाहनुहुन्छ, त्यो बताइरहनु भएको छ । चाहे पाण्डव भवन, चाहे शान्तिवन, चाहे ज्ञान सरोवर, चाहे हस्पिटल चारधाम त छन् । पाँचौ सानो छ । चारैमा बापदादाको एक आशा छ— बापदादा तीन महिनाको लागि चारै धाममा अखण्ड, निर्विघ्न, अटल स्वराज्यधारी, राजाहरूको रिजल्ट देख्न चाहनु हुन्छ । तीन महिना यहाँ, वहाँबाट कुनै पनि कुरा सुन्नमा नआओस् । सबै स्वराज्य अधिकारी नम्बरवन । तीन महिनामा यस्तो रिजल्ट हुन सक्छ ? (निर्वैर भाइसँग)—

२०७२ पौष १२ आइतबार २७-१२-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज १५.०३.९९ मधुबन

पाण्डवहरूको तर्फबाट तिमी छौ। हुन सक्छ ? दादी पनि छन् तर साथमा यी जुन सम्मुख बसेका छन्, सबै छन्। त्यसैले हुन सक्छ ? (दादी भन्नुहुन्छ— हुन सक्छ।) जुन पाण्डव भवनवाला बसेका छन्, उनीहरूले हात उठाऊ, हुन सक्छ ? मानौं कुनै कमजोर छ, उसबाट केही हुन गयो भने तिमी के गर्छौ ? तिमी सम्झन्छौ— साथीहरूलाई पनि साथ दिँदै रिजल्ट निकाल्छौ, यति हिम्मत राख्छौ ? हुन सक्छ वा केवल तिम्रो हिम्मत मात्र हो ? अरूको कुरालाई पनि समाहित गर्न सक्छौ ? उनीहरूको गल्ती पनि समाहित गर्न सक्छौ ? वायुमण्डलमा नफैलाऊ, समाहित गर, यति गर्न सक्छौ ? ठूलो आवाजले भन— हुन्छ हजुर। बधाई छ। ३ महिनापछि रिपोर्ट हेर्नेछु। कुनै पनि स्थानबाट कुनै पनि रिपोर्ट ननिस्कियोस्। एक अर्कामा भाइब्रेशन दिएर समाहित गर, प्यारले भाइब्रेशन देऊ। भगडा नहोस्।

यसैगरी डबल विदेशीले पनि रिजल्ट दिन्छौ नि। सबै बन्नु छ नि। डबल विदेशी जसले सम्झन्छन् आफ्नो सेन्टरमा, साथीहरूसँग तीन महिनाको रिजल्ट निकाल्छौ, उनीहरूले हात उठाऊ। जसले सम्झन्छन् कोसिस गर्छौ, भन्न सक्दैनौ, त्यस्तो कोही छन् भने हात उठाऊ। साफ दिल छ, साफ दिल भएकालाई मदत मिल्छ। अच्छा !

चारैतर्फका सर्व स्वराज्य अधिकारी आत्माहरूलाई, सदा अखण्ड राज्यका पात्र आत्माहरूलाई, सदा बाबा समान कर्मातीत स्थितिमा पुग्ने, बाबालाई अनुसरण गर्ने तीव्र पुरुषार्थी आत्माहरूलाई, सदा एक अर्कालाई शुभ भावना, शुभ कामनाको सहयोग दिने शुभ चिन्तक बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बापदादालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

दादीहरूसँगः— तिमीहरू निमित्त बनेका आत्माहरूको भित्र जुन तीव्र पुरुषार्थको संकल्प इमर्ज रहन्छ त्यसले अरूहरूलाई पनि बल दिएर चलाइरहेको छ। निराश आत्माहरूमा बल भरिरहेको छ। सबैले नयाँ उमंग लिएर जान्छन्। चाहे जेसुकै होस्, अलिकति खिटपिट त हुन्छ तर आफ्नो पुरुषार्थको उमंग धेरैजसोले लिएर जान्छन्। त्यसैले बिस्तारै-बिस्तारै सबै ठीक भइरहेको छ, हुँदै जान्छ। कम हुँदैन, बढ्दै जान्छ। राम्रो छ बापदादालाई गौरव छ— ब्रह्मा बाबाको साथी बच्चाहरूले राम्रो साथ निभाइरहेका छन्। कम छैनन्। साथ निभाउनमा राम्रो भूमिका खेलिरहेका छौ। त्यसैले बाप-दादा दुवै नै आफ्नो साथ निभाउने साथी बच्चाहरूलाई बारम्बार बधाई मात्र होइन आशीर्वाद दिइरहनु भएको छ। राम्रो भूमिका खेलिरहेका छौ। साकारमा स्तम्भ बनिसकेका छौ, जसको आधारमा सबै अगाडि बढिरहेका छन् त्यसैले तिमीहरूको सहज पुरुषार्थ छ, आशीर्वादले तिम्रो खाता धेरै-धेरै बढिरहेको छ। राम्रो छ।

वरदानः— रूहानी शक्तिलाई हर कर्ममा प्रयोग गर्ने युक्तियुक्त जीवनमुक्त भव

यस ब्राह्मण जीवनको विशेषता नै हो रूहानियत। रूहानियतको शक्तिद्वारा नै स्वयंलाई वा सबैलाई परिवर्तन गर्न सक्छौ। यस शक्तिद्वारा अनेक प्रकारका शारीरिक बन्धनहरूबाट मुक्ति मिल्छ। युक्तियुक्त बनेर हर कर्ममा लुज हुनाको सट्टा, रूहानी शक्तिलाई युज गर। मनसा, वाचा र कर्मणा तीनैमा रूहानियतको शक्तिको अनुभव होस्। जो तीनैमा युक्तियुक्त हुन्छन् उनीहरू नै जीवनमुक्त हुन्।

स्लोगनः— सत्यताको विशेषताद्वारा खुशी र शक्तिको अनुभूति गर्दै जाऊ।